

Cân'â

– Fulya Codal · 05 Mart 2011

---

deli bir rüzgar silip süpürdü zamanı
'alfabemi kaybettim anlamalısın beni'*
'anlaşılmaktan başka çarem yok!'
çalıntı bir umut çörelendi teninde
avazı çıktığı kadar bağırdı kadın
duyulmadı pişmanlığı
sezilmedi arınmışlığı

geçmiş mekik çekti düşlerinin üzerine
bağdaş kurup oturdu aklına telaşlı 'gelecek'
yosma bir kehanetten arındı bilmeden

bırak üzölmeyi beni düşün dedi
bir söz söyle, zavallı bir kelime!
bir cümle de bitir günahımı
tatminsiz kalmalarımı onar
sarma yararı, sorma aklımdan geçeni
ki şiirler avutmuyor artık kalbimi

incir ağacı
ahh sevgili incir ağacı
ne güzeldi
iki gözüm kör olsun ki
'bir ihtimal daha' yok-tu!
senden dönerken kaybettiğim aklım şahit

oysa ne güzeldin
oysa..
incir ağacı gibi kimsesiz
ve incir ağacı kadar terk edilmişdin
amaçsızca boy veriyorsun şimdi
buğday başağından hallice ve sahipsiz
yokluğundan habersiz...

'öl' desen kıyameti ömrüme sürecektim!

yan(ama)dığım ateşler kadar narin!
ya da unut gitsin!
beni anladığını sanmıyorum!

fulya/mart2011 *_cânâ_